

Σήμερα, η διαπραγματευτική δύναμη της Χώρας μας στο ρευστό διεθνές περιβάλλον δεν προσδιορίζεται πλέον από το βαθμό διασύνδεσής της με τα πολιτικά σύμφωνα των προηγούμενων δεκαετιών. Αντίθετα, η εθνική ανεξαρτησία διασφαλίζεται και προωθείται τόσο μέσα από την οικονομική δύναμη και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, που δρουν σε διεθνές περιβάλλον, όσο και από την ανάδειξη των στρατηγικών γεωπολιτικών μας πλεονεκτημάτων, που απορρέουν από τη γεωγραφική μας θέση στο σταυροδρόμι τριών Ηπείρων.

Σήμερα, ενταγμένοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εθνική ανεξαρτησία σημαίνει επίσης δυνατότητα ισότιμης συμμετοχής στους ευρωπαϊκούς θεσμούς και προώθηση της ελληνικής άποψης στην ευρωπαϊκή πολιτική.

Εθνική ανεξαρτησία σημαίνει ακόμη ονομαστική σύγκλιση της οικονομίας, δηλαδή άμβλυνση των δημοσιονομικών ανισορροπιών, μείωση του πληθωρισμού και του χρέους. Είναι μόνο τότε που θα έχουμε τη δυνατότητα να μιλήσουμε με αξιοπιστία στους Ευρωπαίους εταίρους μας.

Τέλος, εθνική ανεξαρτησία προϋποθέτει κοινωνική συνοχή και ανάπτυξη. Κανείς δεν μπορεί να υπερασπιστεί με επιτυχία τα εθνικά θέματα στο εξωτερικό, αν δεν στηρίζεται σε ένα εσωτερικό αραγές, αναπτυξιακό και κοινωνικό μέτωπο. Αυτή τη νέα έννοια της εθνικής ανεξαρτησίας στην εποχή μας, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπορεί και την κατοχυρώνει. Ως αποτέλεσμα της πολιτικής μας, έχουμε φωνή και αξιοπιστία και στην Ευρώπη και σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς, στη ΔΕΕ και στο ΝΑΤΟ.

Εσείς, κύριοι συνάδελφοι, της Νέας Δημοκρατίας, ένα Πρόγραμμα Σύγκλισης προσπαθήσατε να κάνετε και σε ένα χρόνο αναγκαστήκαμε να το πάρουμε πίσω, γιατί κανένας στόχος δεν είχε υλοποιηθεί. Θυμόσαστε ασφαλώς την "μαύρη τρύπα" του 1993. Σήμερα, κανέναν δεν άκουσα που να μη θεωρεί ότι για πρώτη φορά εκτελείται προϋπολογισμός τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα, ότι το πρόγραμμα σύγκλισης έχει τηρηθεί.

Και έρχεται πάλι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ο κ. Έμπερτ και μιλάει για 3,5% συν 3,5%, όταν ξέρει πολύ καλά ότι μόλις υπάρξουν τα περιθώρια πρώτη η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα θελήσει να ανταμείψει τους κόπους και τις θυσίες των εργαζομένων.

Σήμερα οι σχέσεις μας με όλες τις γειτονικές μας χώρες έχουν αλλάξει. Το κλίμα είναι τελείως διαφορετικό απ' ό,τι ήταν πριν τρία χρόνια. Το 1996 θα είναι χρόνος-σταθμός για την προώθηση σημαντικών περιφερειακών συνεργασιών στρατηγικού χαρακτήρα, όπως του πετρελαιοαγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης, του αγωγού φυσικού αερίου, των κάθετων διόδων που θα συνδέουν την Εγνατία Οδό με τα διαβαλκανικά μεταφορικά δίκτυα, όλων των απαραίτητων υποδομών που θα καταστήσουν τη Βόρειο Ελλάδα και ιδιαίτερα τη Θράκη αναπτυξιακούς κόμβους της ευρύτερης περιοχής.

Και θα ήθελα να απευθυνθώ στον απόντα Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, στον κ. Έμπερτ και να τον διαβεβαιώσω ότι τη Θράκη η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. την έχει προσέξει προωθώντας μία πολιτική ανάπτυξης, αλλά και σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι ιδιωτικές επενδύσεις στη Θράκη αυξάνονται αλματωδώς. Μέσα στο 1995 εγκρίθηκαν επενδύσεις ύψους 119 δισ. δραχμών και κάθε εξάμηνο υποβάλλονται και νέες αιτήσεις. Δημόσιες υπηρεσίες μεταφέρονται στην Ξάνθη, στην Κομοτηνή και στην Αλεξανδρούπολη. Στο τρίγωνο του Έβρου ξεκινά μία σύγχρονη παραγωγική μονάδα, από τις αμυντικές μας βιομηχανίες, για να βρίσκει ο κόσμος δουλειά στην περιοχή. Οι κάτοικοι της ορεινής περιοχής αισθάνονται το στοργικό χέρι της πολιτείας. Η μπάρα του Εχίνου έπεσε.

Και ο κ. Έμπερτ, που φαντάζομαι ότι τα έχει διαπιστώσει αυτά στην πρόσφατη περιόδία του εκεί, θα πρέπει πλέον να παύσει να μιλάει για ΝΑΤΟικά σχέδια και υπονόμευση της εθνικής μας ακεραιότητας και της υπόστασης της Θράκης. Είναι καιρός να έχουμε μία υπεύθυνη εθνική πολιτική απ' όλους.

Αναφορικά με την κρίση στη Βοσνία, αναλάβαμε τα τέλη του περασμένου Μαΐου διεθνή διαμεσολαβητική προσπάθεια

στο Πάλε, η οποία συνέβαλε στην απελευθέρωση τμήματος των κυανοκράνων που εκρατούντο από τους Σερβοβόσνιους. Σήμερα συμμετεχουμε τόσο στην πολυεθνική ειρηνευτική δύναμη, που θα συμβάλλει στην τήρηση της συμφωνίας, όσο και στην οικονομική ανασυγκρότηση της χώρας αυτής.

Το Κυπριακό αποτέλεσε βασικό μέλημα της πολιτικής μας. Σε συνέχεια της συνάντησης και της συμφωνίας Παπανδρέου-Κληρίδη το 1993, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας προχώρησε στην υλοποίηση του δόγματος του ενιαίου αμυντικού χώρου Ελλάδος-Κύπρου και σήμερα βρισκόμαστε ήδη στη δεύτερη φάση του ΕΑΧ.

Αναβαθμίζεται το ανθρώπινο δυναμικό της κυπριακής εθνοφρουράς, με πρόσληψη 5.000 νέων του ελληνισμού με 5ετή θητεία. Συντονίζουμε και αντιστοιχούμε τα εξοπλιστικά μας προγράμματα. Στηρίζουμε την ανάπτυξη υποδομής με κατασκευή έργων τεχνικής υποστήριξης. Διενεργούμε κοινές στρατιωτικές ασκήσεις.

Η πολιτική μας στην Κύπρο και με την Κύπρο είναι πολιτική αποτροπής. Παράλληλα, στηρίζουμε έμπρακτα την πορεία της Κύπρου προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι διαπραγματεύσεις για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρώπη θα αρχίσουν 6 μήνες μετά το πέρας της διακυβερνητικής, κι αυτό είναι ένα μεγάλο επίτευγμα του ελληνισμού.

Αποδείξαμε ότι η Κύπρος είναι κοντά στην Ελλάδα και κοντά στην Ευρώπη. Η πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. άλλαξε το κλίμα στη μεγαλόνησο. Αλλά εθνική ανεξαρτησία, πέρα από τη δημιουργία συνθηκών ασφάλειας στην ευρύτερη περιοχή, προϋποθέτει και εκσυγχρονισμό των αμυντικών δομών. Στο χώρο αυτό κάναμε σημαντικές τομές. Προωθήθηκε σημαντικά η συνεργασία των τριών κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, με τη διεξαγωγή κοινών ασκήσεων και με προώθηση της κοινής εκπαίδευσης του προσωπικού των τριών κλάδων.

Επαναπροσδιορίσαμε την πολιτική μας σε θέματα εξοπλισμών μέσω ευρείας αξιοποίησης των πολλαπλασιαστών δύναμης προς δύο κατευθύνσεις:

Πρώτον, επιλεκτική προμήθεια εξοπλισμών, για να αποφύγουμε την άκριτη αγορά πανάκριβων και ξεπερασμένων οπλικών συστημάτων.

Δεύτερον, προώθηση της διαφάνειας στην προμήθεια των εξοπλισμών, μέσα από το διαχωρισμό αρμοδιοτήτων, εντοπισμού των αναγκών και υλοποίησης των προμηθειών. Δημιουργήσαμε γι' αυτόν το λόγο τη Γενική Διεύθυνση Εξοπλισμών και αποδεσμεύσαμε τα Επιτελεία από τις διαδικασίες προμηθειών, προωθώντας μία τολμηρή μεταρρύθμιση, που είχε επιχειρηθεί πολλές φορές στο παρελθόν χωρίς αποτέλεσμα. Σήμερα κάνουμε πράξη τη βαθμιαία ελληνοποίηση των αμυντικών προμηθειών.

Παράλληλα αυτά συνδυάστηκαν με οργανωτικό εκσυγχρονισμό του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας με το ν.2292/1995, που προβλέπει τη δημιουργία επιτελείου του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, της Γενικής Διεύθυνσης Εξοπλισμών και του Συμβουλίου Άμυνας.

Η άμυνα όμως δεν κατοχυρώνεται μόνο από Ένοπλες Δυνάμεις. Θέλει αντίθετα ενεργούς πολίτες και υψηλό φρόνημα. Το πρόγραμμα κοινωνικής προσφοράς των Ενόπλων Δυνάμεων στη Θράκη αποτέλεσε το πρώτο αποφασιστικό βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση, αναβαθμίζοντας ταυτόχρονα το περιεχόμενο της στρατιωτικής θητείας. Στρατός και Λαός έχουν αγκαλιαστεί στη Θράκη. Έτσι αντιλαμβανόμαστε εμείς τη θωράκιση της ακριτικής και ευαίσθητης περιοχής.

Μερικοί εκ των αγορητών της Νέας Δημοκρατίας έσπευσαν να κατηγορήσουν τον Πρωθυπουργό για ανακολουθία και την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για μη υιοθέτηση δεσμεύσεων, όσον αφορά το μισθολόγιο των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων. Κάνετε μεγάλο λάθος. Ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας Ανδρέας Παπανδρέου είναι συνεπής στις δεσμεύσεις του και η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα υλοποιήσει τη δέσμευση που έδωσε πέρσι το Δεκέμβριο του '94 ο Πρωθυπουργός.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Το κονδύλι που είναι: **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός):** Ησυχία, παρα-

καλώς! Καμία διακοπή δεν επιτρέπεται. Αφίστε τον κύριο Υπουργό να ολοκληρώσει.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπ.Εθνικής Άμυνας): Βλέπω τα-ραχή.

Σπεύσατε να πείτε πράγματα, τα οποία είναι αβάσιμα. Ο Πρωθυπουργός της Χώρας το Δεκέμβριο του '94 είχε πει ότι μέσα στα πλαίσια της εκτέλεσης του Προυπολογισμού του '95 θα εξεταστεί η βελτίωση του επιπέδου ζωής των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων. Αυτό έγινε στο ακέραιο και μέσα από τον Προυπολογισμό του '95, χωρίς πρόσθετα κονδύλια, δόθηκε ειδικό επίδομα ετοιμότητας, που βελτίωσε σημαντικά το επίπεδο ζωής των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των συνταξιούχων αξιωματικών.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Το μισθολόγιο πού είναι;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπ.Εθνικής Άμυνας): Είπε επίσης ο Πρωθυπουργός ότι στη διάρκεια του 1995 η Κυβέρνηση θα διαμορφώσει σε συνεργασία με τα πολιτικά Κόμματα, μια νέα πολιτική σε ό,τι αφορά τις αποδοχές των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων. Σήμερα σας δηλώνω ότι ο Πρωθυπουργός της Χώρας είχε προαναγγείλει ότι εντός του Νοεμβρίου, θα επεσκέπτετο το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, για να εξαγγείλει την υλοποίηση της δέσμευσης του. Η ασθένειά του τον εμπόδισε να το κάνει αυτό. Σήμερα η Κυβέρνηση δηλώνει ότι το ειδικό μισθολόγιο για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων θα κατατεθεί μετά τις διακοπές στη Βουλή και θα υλοποιηθεί μέσα στα πλαίσια του Προυπολογισμού του 1996. Ό,τι λέει η Κυβέρνηση το κάνει και το υλοποιεί.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Πού είναι γραμμένο το κονδύλι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να κάνετε ησυχία για να ακούσετε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπ. Εθνικής Άμυνας): Αλλά, όπως είπα πριν, η εθνική ανεξαρτησία δεν κατοχυρώνεται μόνο με μέτρα που αφορούν στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και τις Ένοπλες Δυνάμεις. Κατοχυρώνεται με αύξηση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Δηλαδή, με ανάπτυξη. Ανάπτυξη, δε σημαίνει απλώς αύξηση του εθνικού εισοδήματος, αυτό μπορεί να είναι και ένα τυχαίο γεγονός που να βασίζεται σε ευνοϊκές συγκυρίες. Γι' αυτό δεν πρέπει να εφησυχάζουμε, επειδή ο ρυθμός μεγέθυνσης του Α.Ε.Π. από 2% του 1995 αναμένεται να φθάσει το 2,3 το 1996. Όσο σημαντικό και να είναι αυτό το γεγονός, το θετικό βέβαια είναι ότι οι συνολικές επενδύσεις έχουν αυξηθεί κατά 7,8% το 1995 μετά από χρόνια μείωση της στασιμότητας. Αλλά ας μην ξεγελιόμαστε, οι συνεχείς δαπάνες και επενδύσεις για ανάπτυξη δε σημαίνουν αυτόματη επίτευξη αναπτυξιακού αποτελέσματος. Δυστυχώς, στον Τόπο μας έχουν σπαταληθεί πολύτιμοι πόροι για επενδύσεις, χωρίς αναπτυξιακό αποτέλεσμα. Τρανιά απόδειξη αποτελεί η εμπειρία του σχεδίου Μάρσαλ, ενώ σημαντικοί πόροι διατέθηκαν για την εκβιομηχάνιση της Χώρας στην πράξη δημιουργήθηκαν προβληματικές επιχειρήσεις που επιβάρυναν τον Έλληνα φορολογούμενο.

Είναι συνεπώς φρόνιμο να μην αξιολογείται η ανάπτυξη με γνώμονα μόνο τα ποσά που δαπανώνται για τις επενδύσεις. Ανάπτυξη είναι η ικανότητα ολοκλήρωσης της κοινωνίας, συμπεριλαμβανομένης και της Κυβέρνησης, του διοικητικού μηχανισμού, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και του ιδιωτικού τομέα για συστημική και αποτελεσματική οργάνωση όλων των παραγωγικών δυνάμεων, με σκοπό να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά οι ανάγκες της Χώρας.

Η ικανοποίηση των αναγκών αυτών, οι οποίες παραμένουν σε μεγάλο βαθμό ανεκπλήρωτες, εξαρτάται από την παραγωγική μας δυνατότητα, από το κατά πόσο αποτελεσματικά συνδυάζουμε εργασία, κεφάλαιο και τεχνολογία, ώστε να παράγουμε αυτά που έχουμε ανάγκη. Το πρόβλημα είναι ότι ενώ υπάρχει αφθονία παραγωγικών συντελεστών, τα επίπεδα παραγωγής εξακολουθούν να μην είναι ικανοποιητικά. Δεν υπάρχει βελτίωση της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας, δηλαδή αναπτυξιακό αποτέλεσμα. Γι' αυτό και αυξάνονται

ανησυχητικά οι δαπάνες για εισαγωγές κάθε φορά που εμφανίζεται η ανάκαμψη. Αυτή είναι η αχίλλειος πτέρνα της οικονομίας μας. Μακροπρόθεσμα αυτή η αδυναμία αντιμετωπίζεται με ένα μόνο τρόπο, γρήγορη και αποτελεσματική υλοποίηση του Βου Πακέτου Ντελέρ και προώθηση συγκεκριμένων, ολοκληρωμένων αναπτυξιακών παρεμβάσεων, που έχουν ενταχθεί στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, αλλά που δεν έχουν ακόμα, είτε εξειδικευτεί συστηματικά είτε προωθηθεί αποτελεσματικά.

Για το 1996 νομίζω ότι πρέπει να ρίξουμε όλες τις δυνάμεις μας σε δύο ευαίσθητους τομείς. Πρώτον, βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της αγροτικής μας παραγωγής με ιδιαίτερη έμφαση στους νέους αγρότες. Εδώ πρέπει να συνδιάσουμε προγράμματα αναδιάρθρωσης καλλιεργειών σύγχρονης βασικής και συνεχιζόμενης εκπαίδευσης αλλά και βελτίωση της ποιότητας ζωής στις αγροτικές περιοχές.

Δεύτερον, τάχιστη ολοκλήρωση της υλοποίησης των προγραμμάτων για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, έτσι ώστε να διευκολυνθεί η χρηματοδότησή τους και η πρόσβασή τους στα νέα χρηματοδοτικά προϊόντα, η τεχνική τους υποστήριξη και η δικτυωσή τους με ελληνικές και ξένες επιχειρήσεις.

Σήμερα αυτό που προέχει περισσότερο από ποτέ και από τη λήψη νέων μέτρων, είναι ο συντονισμός των παρεμβάσεων και η καθοδήγηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων για την αξιοποίηση των ευκαιριών που τους παρέχονται. Διότι η ανάπτυξη προϋποθέτει αλλαγή νοοτροπίας και οργάνωσης.

Ο δεύτερος μεγάλος άξονας της πολιτικής μας κληρονομιάς είναι η λαϊκή κυριαρχία. Ποιο είναι το νόημα της λαϊκής κυριαρχίας σήμερα; Όταν το 1974 μιλήσαμε για λαϊκή κυριαρχία, ανταποκριθήκαμε σε μια επιτακτική ανάγκη για άνοιγμα του Κράτους, και το θεσμό του πολίτη στον εργαζόμενο για περισσότερη δημοκρατία και συμμετοχή. Ήταν η κυβέρνηση της πρώτης οκταετίας του ΠΑΣΟΚ που έδωσε σάρκα και οστά στη λαϊκή κυριαρχία, δημιουργώντας θεσμούς αποκέντρωσης, αυτοδιοίκησης και συμμετοχής.

Σήμερα η προώθηση της έννοιας της λαϊκής κυριαρχίας έχει πρόσθετες απαιτήσεις. Ο πολίτης για να αισθάνεται κυρίαρχος πρέπει να έχει τη γνώση για να κατανοήσει τα προβλήματα και να διαμορφώσει άποψη καθώς και τους θεσμούς μέσα από τους οποίους μπορεί να προωθήσει την άποψή του. Μια διαμόρφωση σωστής και υπεύθυνης γνώμης προϋποθέτει επενδύσεις στο ανθρώπινο κεφάλαιο. Δηλαδή στο εκπαιδευτικό σύστημα της Χώρας.

Δεν είναι επομένως τυχαίο ότι στον Προϋπολογισμό του 1996 δίνεται ιδιαίτερο βάρος στον τομέα της Παιδείας. Αλλά το πρόβλημα δεν περιορίζεται στους πόρους. Αφορά κυρίως στο περιεχόμενο των σπουδών. Στο σημερινό κόσμο κανένα έθνος δεν μπορεί να πορευθεί αποδοτικά και ανταγωνιστικά χωρίς βαθειά Παιδεία, στέρεα μόρφωση και καλλιέργεια. Χρειάζεται να ρίξουμε το βάρος στην ουσιαστικοποίηση της διδασκαλίας, στην κατάκτηση βάθους και συνάντησης στέρας και δημιουργικής γνώσης, είτε από την εθνική μας πνευματική παράδοση είτε από την αξιότερη Δυτική, στην προώθηση συνεργασίας και συλλογικής προσπάθειας, που λείπει τόσο από το εκπαιδευτικό μας σύστημα στην ανάπτυξη κριτικής, αλλά και συνθετικής σκέψης στους νέους μας.

Λαϊκή κυριαρχία στις ημέρες μας σημαίνει επίσης καλύτερο κράτος. Αποτελεί εκφρασμένη πολιτική βούληση της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να προχωρήσει στη βελτίωση των δημοσίων υπηρεσιών. Ολοκληρώνεται σύντομα το νομοσχέδιο για τις ΔΕΚΟ, προκειμένου οι επιχειρήσεις αυτές να παρέχουν υψηλής ποιότητας υπηρεσίες στον καταναλωτή και ανταγωνιστικές τιμές.

Στα πλαίσια αυτά δεν αρνούμαστε λύσεις που έχουν να κάνουν με το ιδιοκτησιακό καθεστώς των επιχειρήσεων αυτών στο βαθμό που οι λύσεις αυτές εξυπηρετούν το στόχο της βελτίωσης της αποδοτικότητας και ποιότητας των υπηρεσιών, χωρίς να θίγουν στρατηγικά εθνικά μας συμφέροντα. Είναι αλήθεια ότι υπάρχει μια σημαντική καθυστέρηση στην υλοποίηση των εξαγγελιών μας τόσο για τον Ο.Τ.Ε. όσο και για τις ναυπηγοεπισκευαστικές μονάδες. Το 1996 η Κυβέρνηση